

Sygn. akt IV U 272/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2019r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 listopada 2019r. w S.

odwołania L. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 21 marca 2019 r. Nr (...)

w sprawie L. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala L. K. prawo do emerytury od dnia 01 marca 2019r.

Sygn. akt IV U 272/19 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 21 marca 2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił L. K. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął (...)staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podniósł, że udowodniony staż pracy w szczególnych warunkach obejmuje okres zatrudnienia w Fabryce (...) w S. od 20 października 1980r. do 31 marca 1994r., co po wyłączeniu okresów urlopu bezpłatnego stanowi (...) lat, 5 miesięcy i 9 dni.

Odwołanie od w/w decyzji złożył L. K. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że wbrew ustaleniom organu rentowego posiada co najmniej 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach z tytułu wykonywania pracy na stanowisku wytapiacza metali nieżelaznych, gdyż pracę tego rodzaju wykonywał w Fabryce (...) w S. od 13 września 1976r. do 31 grudnia 1998r. Podniósł, że nie dysponuje świadectwem wykonywania prac w szczególnych warunkach i okoliczności te udowodni za pomocą zeznań świadków (odwołanie wraz z załącznikami k.1-6 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji. Podniósł, że na okoliczność pracy w Fabryce (...) w S. od 13 września 1976r. do 31

grudnia 1998r. ubezpieczony nie przedłożył świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.7 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony L. K. w dniu (...)2018r. ukończył (...)rok życia. W dniu 8 marca 2018r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę z 8 marca 2018r. k.1 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat, 1 miesiąca i 16 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony osiągnął staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 13 lat, 5 miesięcy i 9 dni z tytułu zatrudnienia w Fabryce (...) w S. od 20 października 1980r. do 31 marca 1994r. (świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach wystawione przez Likwidatora Fabryki (...) w S. k.23 akt rentowych).

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 21 marca 2019r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 21 marca 2019r. k.6 akt emerytalnych).

Ubezpieczony L. K. był zatrudniony w Fabryce (...) w S. w okresie od 13 września 1976r. do 31 lipca 2009r. w pełnym wymiarze czasu pracy, przy czym w okresie od 1 kwietnia 1994r. do 31 grudnia 1998r. ,tj. przez 4 lata i 9 miesięcy ubezpieczony wykonywał pracę wytapiacza metali nieżelaznych, niezależnie od tego, jaką nazwę miało jego stanowisko pracy w dokumentacji pracodawcy. Powyższy zakład pracy zajmował się produkcją wyrobów gospodarstwa domowego takich jak noże, łyżki, widelce z aluminium. Praca ubezpieczonego polegała na obsłudze kotłów ciepłowniczych do rozgrzewania stopu aluminium, a następnie na odlewaniu form sztućców. Praca ta odpowiadała pracy w szczególnych warunkach określonej w wykazie A załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r., Dział III (w hutnictwie i przemyśle metalowym), poz.43 – obsługa pieców rafinacyjnych, topielnych, formierni, urządzeń odpylających i odlewniczych. Ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał wyłącznie czynności wytapiacza metali nieżelaznych, nie świadczył pracy pracownika wielozadaniowego.

Ubezpieczony nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (wniosek o emeryturę k.2 akt emerytalnych).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach organu rentowego, aktach osobowych ubezpieczonego z okresu zatrudnienia w Fabryce (...) w S., a także na podstawie zeznań świadków S. R. (k.18-18v akt sprawy) i K. B. k.18v akt sprawy, jak również zeznań ubezpieczonego (k.18v-19 akt sprawy), które są w całości spójne i wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego L. K. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 j.t.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999 r., osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl powołanego wyżej art. 32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art. 27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa

prawo do emerytury w w/w wieku, jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało, że ubezpieczony osiągnął wymaganą ustawą wiek oraz spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia, jak również nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, gdyż oprócz niekwestionowanej przez organ rentowy pracy w takich warunkach w Fabryce (...) w S. od 20 października 1980r. do 31 marca 1994r., pracę w szczególnych warunkach w powyższym zakładzie wykonywał również po dniu 31 marca 1994r. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że w okresie od 1 kwietnia 1994r. do dnia 31 grudnia 1998r., a zatem 4 lata i 9 miesięcy, ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w szczególnych warunkach wykonując pracę wytapiacza metali nieżelaznych. Praca tego rodzaju zaliczona jest do pracy w szczególnych warunkach o czym stanowi wykaz A dział III poz.43 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Na fakt wykonywania przez ubezpieczonego pracy wytapiacza metali nieżelaznych wskazują spójne zeznania w/w świadków - współpracowników ubezpieczonego w rozpatrywanym okresie, a także korespondujące z tymi dowodami logiczne zeznania samego ubezpieczonego. Podkreślenia wymaga, że o zaliczeniu pracy jako wykonywanej w szczególnych warunkach nie decyduje nazwa stanowiska ujęta w angażach, lecz faktycznie realizowane obowiązki pracownicze. Niewątpliwie w okresie od dnia 1 kwietnia 1994r. do dnia 31 grudnia 1998r. wnioskodawca wykonywał pracę wytapiacza metali nieżelaznych niezależnie od tego, jaką nazwę miało jego stanowisko pracy w dokumentacji pracodawcy. Sąd miał przy tym na uwadze, że okresy wykonywania pracy po dniu 31 grudnia 1998r. nie są brane pod uwagę przy ustalaniu prawa do świadczenia emerytalnego w myśl art. 184 w/w ustawy, ponieważ staż pracy uprawniający do w/w świadczenia liczony jest na dzień wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tj. 1 stycznia 1999r.

Reasumując uznać należało, że po doliczeniu powyższego okresu zatrudnienia do stażu pracy w szczególnych warunkach, ubezpieczony spełnia przesłankę 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia(...)2019r., tj. od miesiąca, w którym ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o emeryturę.